

Retningslinje for mottak og behandling av meldinger om problematisk forskningsetisk praksis og/eller mulig brudd på anerkjente forskningsetiske normer ved Høgskolen i Innlandet

Denne beskrivelsen gjelder for observasjoner av mulige problemer knyttet til forskningsetikk og hvordan de kan håndteres ved Høgskolen i Innlandet.

Formål

Alle er tjent med at forskningen ved HINN til enhver tid er i tråd med anerkjente forskningsetiske normer. Det skal være lav terskel for å melde/varsle om problematisk forskningsetisk praksis.

Det er et mål at forskningsetisk praksis er en del av fagmiljøenes daglige dialog og at problematisk praksis identifiseres og håndteres nøkternt og saklig og med færrest mulig involverte aktører. Derfor bør behandlingen av observasjoner av mulig problematisk forskningsetisk praksis alltid bli forsøkt oppklart på lavest mulig nivå i organisasjonen.

Dersom meldinger og varsler er av en slik karakter at de ikke kan håndteres innad i fagmiljøet, kan saken fremlegges skriftlig eller muntlig overfor viserektor for forskning ved HINN. Den påfølgende teksten beskriver behandlingen av meldingen frem til avslutning eller til en eventuell opprettelse av sak for Redelighetsutvalget for forskning¹. Redelighetsutvalgets har egen retningslinje for saksbehandling når det er opprettet sak om mistanke om vitenskapelig uredelighet.

Hvem kan melde?

Hvem som helst kan melde. Det er i alles interesse at en ansatt, student, ekstern samarbeidspartner/forsker, organisasjon, forskningsdeltaker eller andre som har vært vitne til eller oppdaget mulige uetiske eller kritikkverdige forhold i forskning, sier ifra om dette.

Før du melder

Den som sier ifra må være bevisst på at problematisk forskningsetisk praksis **ikke** må blandes med faglig uenighet, avtaletvister, forhold som man mener er kritikkverdige ut fra egen politiske eller moralske overbevisning, eller lignende.

Før du setter deg inn i de praktiske detaljene for å melde, anbefales du å lese gjennom teksten om varsling fra [Nasjonale forskningsetiske komiteene](#). I tillegg vil veiledende tekst i nasjonale og europeiske forskningsetiske retningslinjer, både generelle og mer fagspesifikke hjelpe deg i å vurdere om din observasjon bør meldes eller ikke. Se oversikt her: <https://www.forskningsetikk.no/retningslinjer/>

Nærmere beskrivelse av fasene i melding/ varsling av problematisk forskningsetisk praksis følger nedenfor.

Definisjoner

Brudd på anerkjente forskningsetiske normer, det vil si brudd på generelle og fagspesifikke retningslinjer for god vitenskapelig praksis, varierer i tema og alvorlighetsgrad og kan deles i to hovedkategorier:

¹ <https://www.inn.no/om-hogskolen/organisering/redelighetsutvalget/>

- Vitenskapelig uredelighet: Bevisst malpraksis; forfalskning, fabrikkering og plagiering (FFP) og andre alvorlige brudd på anerkjente forskningsetiske normer som er begått fortsettlig eller grovt uaktsomt i planlegging, gjennomføring eller rapportering av forskning, jf. forskningsetikkloven § 8.
- Diskutabel forskningspraksis/Questionable research practice(QRP): Mer ubevisst, mindre alvorlig og kan være vanskelig å oppdage. QRP påvirkes lett av verdier og forventninger (normativt), og uenigheter og tvil som oppstår må så langt som råd bli avklart lokalt.

Ansvar- og oppgavefordeling ved mottak og behandlinger av meldinger

Rektor	Ansvarlig for all forskningsaktivitet ved Høgskolen i Innlandet, og skal orienteres om alle opprettede meldesaker.
Prorektor forskning	Delegert ansvar fra rektor. Er førstemottaker for alle meldinger og skal opprette kontakt med melder. Beslutter om meldingen skal opprettes som en sak eller termineres.
SDI Postmottak	Skriftlige meldinger via Nettskjema blir sendt til postmottak@inn.no , i likhet med andre meldinger i 'Si ifra'-ordningen. SDI oppretter saksmappe i P360 med kun prorektor forskning som saksbehandler. Saken er unntatt offentlighet. Ingen meldinger vil bli slettet, men ikke alle meldinger skal uten nærmere vurdering av prorektor utløse gransking/vurdering/saksbehandling.
Forskningsrådgiver	Bistår prorektor forskning etter behov. Mottar meldinger i prorektors fravær.

Alle overnevnte parter er underlagt taushetsplikt

I . Klargjøringsfase

Avklaring og mulig løsning bør forsøksvis bli løst trinnvis fra lavest og nærmest mulige nivå.

- Hvis mulig, ta det opp med den det gjelder.
- Hvis mulig, søk råd hos kolleger, i fagfellesskapet eller andre du har tillit til ved HINN.
- Hvis mulig, diskuter saken med nærmeste leder eller forskningsgruppeleder.

og/eller

- Søk råd hos [De nasjonale forskningsetiske komiteene \(FEK\)](#).

Denne trinnvise avklaringen man foretar seg, er *ikke* et ledd i en formell prosess og det er valgfritt for partene om hva som skal dokumenteres underveis (med unntak av FEK som gjør egne registreringer).

II. Meldefase

Løses ikke saken på lokalt nivå, eller at alvorlighetsgraden tilsier det, står man fritt i henhold til Arbeidsmiljøloven §2 A-2, til å:

- Varsle saken via HINNs varslingsordninger (lenke)
- Varsle til offentlig tilsynsmyndighet som er relevant for tema: Til Helsetilsynet for saker som berører medisinsk og helsefaglig forskning, eller til Datatilsynet for saker som berører misbruk av personopplysninger, eller til Mattilsynet for forskning på dyr. Listen er ikke uttømmende.
- Varsle eksternt til media eller offentligheten dersom:
 - Man er i aktsom god tro om innholdet i varslet
 - Varslet gjelder kritikkverdige forhold som har allmenn interesse
 - Man har først varslet internt, eller har god grunn til å tro at intern varsling ikke vil være hensiktsmessig.

Dersom flere er sammen om ett varsel/melding, må én person pekes ut som kontaktperson. Dersom ansatte eller ledere mottar varsel om kritikkverdige forhold fra **eksterne** personer, samarbeidspartnere, organisasjoner og andre, anmoder man om at varsler benytter HINNs varslingsordninger (lenke) for å beskrive saken. Hvis ikke, tilbys muntlig henvendelse som omtalt i avsnittet under.

Det oppfordres til å varsle åpent, men det er mulig å varsle **anonymt** slik at mottaker ikke kjenner identiteten til den som varsler. Slik varsling er imidlertid vanskelig å følge opp på en tilfredsstillende måte i mangel av å kunne stille utdypende spørsmål. Ved anonym varsling må man være spesielt nøye med å kontrollere at påstander om faktiske forhold er riktige.

Dersom varsling via 'Si ifra-ordning' ikke er gjennomførbar, kan det **varsles muntlig** eller skriftlig, for eksempel pr. telefon, epost, brev eller direkte henvendelser.

Muntlige henvendelser skal rettes til prorektor forskning som noterer hvem som varsler og når, summarisk innhold av varslet, tidsrom, sted og andre relevante forhold.

III. Vurderingsfase - slik vil meldingen bli tatt hånd om:

Prinsipper for håndtering av varslingssaker

- Alle henvendelser skal tas alvorlig.
- Alle henvendelser skal behandles uten ugrunnet opphold.
- Valg av varslingsmåte skal ikke ha betydning for hvordan varslingen håndteres.
- Varslingssaken skal behandles konfidensielt.
- Varslerens identitet skal ikke gjøres kjent for flere enn det som absolutt er nødvendig for den videre saksbehandlingen av varslingen.
- Det skal kunne varsles uten frykt for konsekvenser, arbeidsgiver skal sørge for at varsleren har et fullt forsvarlig arbeidsmiljø og om nødvendig sette inn tiltak for å forebygge gjengjeldelse. Dette gjelder også studenter og andre som varsler ([aml §2A-3 Forbud mot gjengjeldelse](#)). Varslervernet er utdypet i siste avsnitt.

Registrering av mottatt varsler og frister

- Mottatte varsler journalføres i P-360, og vil normalt unntas fra offentligheten. Varselet skal begrenses lokalt til den/de som har et absolutt behov for tilgang til varselet.

- Varslet går parallelt til tiltrodd medarbeider i SDI-seksjonen for arkiv-/journalføring og til prorektor forskning.
- Hvis varslet inneholder elementer av annet enn forskningsetiske forhold, avklarer prorektor videre oppfølging med personaldirektøren.
- Den som varsler skal ha en skriftlig bekreftelse på at varselet er mottatt innen 1 uke, og at videre oppfølging blir vurdert og etter en nærmere frist avhengig av omfang og tidspunkt. Prorektor forskning plikter å sette i gang nærmere undersøkelser snarest mulig etter først ha vurdert egen habilitet i saken.

Avgjørelse om videre saksbehandling

Melder vil bli bedt om utfyllende opplysninger.

Saken kan bli avvist som åpenbar grunnløs eller at den må løses som noe annet enn mistanke om diskutabel forskningspraksis eller etiske normbrudd.

Dersom varselet ikke oppfattes som et åpenbart grunnløst varsel, skal vedkommende forsker(e) som det varsles om, informeres muntlig om hva varselet går ut på og om sakens videre gang.

Ansvarlig for saksbehandlingen

Formelt ansvarlig for behandlingen av forskningsetiske saker ved HINN er rektor eller den rektor bemyndiger. Ved HINN er det prorektor forskning.

Prorektor forskning orienterer rektor om hver sak som er avgjort at skal behandles videre som mulig mistanke om brudd på generelle og fagspesifikke retningslinjer for god vitenskapelig praksis.

Prorektor forskning har ansvar for framdrift i saksutredningen, og aktuelle dekan plikter å bistå i saken. Prorektor vurderer den potensielle alvorlighetsgraden og beslutter om han/hun avgjør saken selv eller om den fremmes for Redelighetsutvalget.

Habilitet

Enhver som kommer i befatning med saksbehandlingen i en varslings sak, må vurdere sin egen habilitet i henhold til [Forvaltningsloven § 6](#).

Rettigheter og plikter for varsler og forsker det varsles om

Den det varsles om bør som hovedregel så tidlig som mulig underrettes muntlig om at det er mottatt et varsel. Den det varsles om informeres muntlig om hva varselet går ut på og om sakens videre gang. Slik informasjon skal gis på en skånsom måte. Tilbud om slik generell informasjon gis ikke dersom det vurderes å foreligge fare for bevisforspillelse eller lignende.

Den det varsles om vil bli bedt om sin vurdering av saken skriftlig og/eller muntlig, medfølgende nødvendig dokumentasjon som belyser saken.

I henhold til Forvaltningslovens kan man etter konkret vurdering gi påklagd rett til å vite hvem varsleren er. Dersom virksomheten kjenner varslersens identitet, vil det normalt være hensiktsmessig å be varsleren om samtykke til å oppgi identiteten.

Forvaltningslovens kan etter omstendighetene gi den opplysningene handler om, rett til innsyn i varslersens identitet. Dette vil bero på en konkret vurdering. Dersom virksomheten kjenner varslersens identitet, vil det normalt være hensiktsmessig å be varsleren om samtykke til å oppgi identiteten.

Når saken er ferdig behandlet skal den det er varslet om straks ha beskjed, uansett utfallet av saken.

Mulige utfall

Når varslet er tilstrekkelig opplyst og nødvendig saksforberedelse er utført, avgjør prorektor om saken er

1. Tilstrekkelig belyst og avslutter saken med en konklusjon.
2. Antatt mindre alvorlig brudd: Mekling. Dersom mekling er irrelevant og/eller ikke fører fram og alvorlighetsgraden tilsier det, gå videre til neste alternativ.
3. Antatt mulig alvorlig brudd: Melding til Redelighetsutvalget etter følgende kriterier:
 - Hvis det foreligger mistanke om alvorlige brudd på forskningsetiske normer (vitenskapelig uredelighet).
 - Ved mistanke om mindre alvorlige brudd på forskningsetiske normer, men forsøk på å løse saken på lavere nivå er strandet.
 - Hvis en av partene ønsker en uttalelse fra Redelighetsutvalget.
 - Hvis prorektor forskning, uavhengig av sakens alvor, mener at det er behov for en uavhengig uttalelse.

Følg videre retningslinjer for Redelighetsutvalget.

Klage over avgjørelse om avvisning

Dersom saken blir avvist av prorektor forskning, kan partene klage på dette til Redelighetsutvalget. Dersom Redelighetsutvalgets leder avviser videre behandling av saken, kan partene kontakte det nasjonale Granskingsutvalget om å se nærmere på saken. Men Granskingsutvalget har ingen plikt til å behandle en slik henvendelse.

Vern av varsleren og den det varsles om

I henhold til [Arbeidsmiljøloven \(aml\) § 2 A-4](#) er gjengjeldelse mot forbudt, og gjelder både formelle og uformelle reaksjoner.

Gjengjeldelse forstås som enhver ugunstig handling, praksis eller unnlatelse som er en følge av eller en reaksjon på varselet. Eksempler på dette:

- Trusler, trakassering, usaklig forskjellsbehandling, sosial ekskludering eller annen utilbørlig opptreden
- Advarsel, endring i arbeidsoppgaver, omplassering eller degradering
- Suspensjon, oppsigelse, avskjed eller ordensstraff

Dersom arbeidstaker fremlegger opplysninger som gir grunn til å tro at det har funnet sted gjengjeldelse, må arbeidsgiver sannsynliggjøre at det likevel ikke har funnet sted slik gjengjeldelse.

- ✚ HINN skal godta at feil og tolkningsfeil kan begås i god tro og ikke anses som brudd på forskningsetiske normer, og like ens at mistanke kan varsles på feil grunnlag men i god tro.
- ✚ HINN skal se til at varsleren ikke utsettes for represalier.
- ✚ HINN skal sørge for at den som ble påklaget, men ikke funnet vitenskapelig uredelig, ikke får sitt navn og rykte satt i fare. I samråd med vedkommende skal man utarbeide informasjon som spres i relevante faglige fora og til arbeidsplassen.

Henvisninger:

Redelighetsutvalget for forskning <https://www.inn.no/om-hogskolen/organisering/redelighetsutvalget/>

Mal meldeskjema

Retningslinje

Behandling i Redelighetsutvalget

Redelighetsutvalgets leder og medlemmer skal sjekke egen habilitet før behandlingen av saken påbegynnes. Avgjørelsen av habilitetsspørsmålet avgjøres av Redelighetsutvalget, uten at vedkommende medlem deltar.

Redelighetsutvalget treffer sin avgjørelse ved flertallsbeslutning. Redelighetsutvalget er beslutningsdyktig når leder og minst to medlemmer/varamedlemmer av utvalget er til stede, forutsatt at beslutningen er enstemmig. Ved uenighet/dissens kreves minst tre stemmer for å utgjøre en flertallsavgjørelse.

Forvaltningslovens kapittel IV (om saksforberedelse ved enkeltvedtak) og kapittel V (om enkeltvedtak) gjelder ved behandling av redelighetssaker, uavhengig av om saken behandles av forskningsinstitusjonen selv eller av Redelighetsutvalget. Det innebærer at sakens parter må varsles og gis anledning til å uttale seg (fvl § 16), Redelighetsutvalget har utrednings- og informasjonsplikt (fvl § 17), samt at partene har rett til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter (fvl §§ 18 flg).

Selv om saken er forberedt av forskningsinstitusjonen og faktum er innhentet, har Redelighetsutvalget et selvstendig ansvar for at saken er tilstrekkelig opplyst før utvalget avgir noen uttalelse. Saksforberedelsen hos Redelighetsutvalget skjer primært skriftlig, men Redelighetsutvalgets leder kan bestemme at partene skal innkalles til muntlige forhandlinger eller at partene skal gis anledning til å fremstille/utdype sin sak muntlig. Dersom muntlig fremstilling skjer uten at begge parter er tilstede, skal det sørges for skriftlige referater slik at hensynet til kontradiksjon ivaretas.

Behandlingen i Redelighetsutvalget avsluttes ved at utvalget avgir en skriftlig uttalelse. Redelighetsutvalget avgjør selv om deres uttalelse avgis i møte eller ved skriftlig sirkulasjon.

Uttalelse i uredelighetssaker

I alle uredelighetssaker, uavhengig av om de behandles av forskningsinstitusjonen selv, eller av Redelighetsutvalget (evt Granskingsutvalget), skal det avgis en uttalelse hvor det iht forskningsetikkløven § 8 alltid tas stilling til:

- a) om forskeren har opptrådt vitenskapelig uredelig eller ikke,
- b) om det foreligger systemfeil ved institusjonen og
- c) om det vitenskapelige arbeidet bør korrigeres eller trekkes tilbake.

Det skal foretas vurderinger etter bokstav b) og c) også i saker der det foreligger brudd på anerkjente forskningsetiske normer som ikke er innenfor definisjonen av vitenskapelig uredelighet². Dersom uttalelsen gis av Redelighetsutvalget eller Granskingsutvalget, vil vurderingen knyttet til bokstav c

² Se Prop.158 L (2015-2016) Lov om organisering av forskningsetisk arbeid (forskningsetikkloven), kap. 14.4.

være en *tilråding*. Institusjonen selv har ansvaret for å vurdere om og hvordan en tilråding om tilbaketrekking eller korleksjon av forskningsarbeidet skal følges opp³.

Redelighetsutvalgets uttalelse vedrørende bokstav a) og b) er bindende for forskningsinstitusjonen og skal legges til grunn for deres videre behandling av saken. Redelighetsutvalget kan i sin uttalelse gi en anbefaling om videre oppfølging av saken. En slik anbefaling er ikke bindende for forskningsinstitusjonen.

Klageadgang

Uttalelser som konkluderer med at en forsker har opptrådt vitenskapelig uredelig, kan påklages av forskeren til Granskingsutvalget. Den som ikke får medhold i sin anklage om at det foreligger vitenskapelig uredelighet, har ingen klagerett. Det er heller ingen klagerett på uttalelser om at det foreligger brudd på anerkjente forskningsetiske normer som ikke omfattes av begrepet «vitenskapelig uredelighet», eller den videre oppfølgingen av disse sakene. Granskingsutvalget kan imidlertid behandle saker om brudd på anerkjente forskningsetiske normer på eget initiativ og parter som ikke har klagerett har derfor mulighet til å tipse Granskingsutvalget i håp om at de vil ta fatt i saken.

Forvaltningslovens kapittel VI om klage og omgjøring gjelder med de begrensninger som følger av forskningsetikkloven. Det innebærer at forvaltningslovens regler om klagefrist (3 uker fra underretning om vedtaket), om krav til saksforberedelse og andre saksbehandlingsregler gjelder. Begrensningene som følger av forskningsetikkloven er først og fremst hvem som har klagerett (bare den som får en uttalelse rettet mot seg), hvilke saker som kan påklages (uttalelser om at noe er vitenskapelig uredelig) og at klageinstansen (Granskingsutvalget) har adgang til å omgjøre en uttalelse⁴.

Avslutning

Intern oppfølging i etterkant av behandling i Redelighetsutvalget

Redelighetsutvalget skal sende utvalgets uttalelse til partene, viserektor for forskning samt HR-direktør. Ved oversendelse til partene må det redegjøres for klageadgang og klagefrist. Det er HR-direktøren og viserektors ansvar å følge opp uttalelsen internt i samråd med instituttleder og dekan, enten det gjøres ved bruk av tjenestemannsloven eller dersom det skal følges opp på andre måter som ved inndragning av forskningstid, tilbaketrekking av artikler og liknende.

Forholdet til offentligheten

Alle offentlige virksomheter er omfattet av offentleglova (offl.). Offentleglova gir med noen unntak allmennheten rett til innsyn i saksdokumenter hos organer som er omfattet av loven. Dokumenter ved offentlige forskningsinstitusjoner er underlagt offentleglovas innsynsregler. Dette gjelder i utgangspunktet også dokumenter om mulig brudd på anerkjente forskningsetiske normer. Etter offl. § 13 første ledd skal alle opplysninger som er omfattet av taushetsplikt, unntas offentlighet. En påstand om mulig brudd på forskningsetiske normer vil som regel ikke være et «personlig forhold» som er underlagt taushetsplikt etter forvaltningsloven⁵.

³ Se lovforarbeidene (samme henvisning som forrige fotnote)

⁴ Adgangen til omgjøring av en uttalelse uten klage ikke er begrenset av forvaltningsloven § 35.

⁵ Se Prop.158 L (2015-2016) Lov om organisering av forskningsetisk arbeid (forskningsetikkloven), kap. 16.1

Alle uredelighetssaker, både de som behandles internt ved forskningsinstitusjonen og de som behandles av Redelighetsutvalget, kan være unntatt offentlighet mens behandlingen pågår, jf. forskningsetikkloven § 11, som bestemmer at offl. § 24 annet ledd gjelder tilsvarende. Interne dokumenter kan også unntas offentlighet etter offl. § 14. Når det foreligger en uttalelse skal denne være offentlig, med mindre den omtaler taushetsbelagte opplysninger. Det samme gjelder dokumenter som inngår i saksbehandlingsgrunnlaget.

Navn og personidentifiserende opplysninger kan anonymiseres, for eksempel ved publisering, men det endrer ikke allmennhetens rett til innsyn etter offentleglova.

Ivaretagelse av partene når anklagen ikke fører frem

Om det ikke er påvist brudd på anerkjente forskningsetiske normer og saken avgjøres uten videre tiltak, skal rektor/viserektor for forskning, i samråd med den tidligere påklagde, gi støtte og ressurser som er nødvendig for å gjenoppta sin forskning. Dersom kolleger og andre er kjent med mistanken, skal rektor/viserektor for forskning spre informasjon til disse om at mistanken er vurdert, men førte ikke til noen uttalelse om brudd.

Personen eller personene som i god tro varslet om mulig brudd på forskningsetiske normer, og der mistanken ikke ble verifisert gjennom USN/HINN eller Redelighetsutvalgets behandling av saken, skal rektor/viserektor for forskning sørge for at den/disse ikke blir utsatt for represalier.

Forholdet til Granskingsutvalget

Ekstern oppfølging av saken

USN og HINN skal melde alle saker om «mulige alvorlige brudd» på anerkjente forskningsetiske normer til det nasjonale Granskingsutvalget. Det innebærer at de mest alvorlige sakene skal rapporteres, både der det konkluderes med vitenskapelig uredelighet og der det ikke konkluderes slik. De mindre alvorlige sakene trenger ikke rapporteres. Granskingsutvalget kan behandle saker om mulige brudd på anerkjente forskningsetiske normer på eget initiativ. Det betyr at de kan behandle saker som ikke er påklaget (for eksempel fordi det ikke foreligger klagerett) og deres rett til omgjøring er ikke undergitt de begrensningene som ellers følger av forvaltningsloven § 35.

Granskingsutvalget har ikke mandat til å ilegge sanksjoner ved brudd på etiske normer⁶.

⁶ Etter universitets- og høyskoleloven § 4-13 første ledd kan en institusjon vedta tvungen avslutning av en doktorgradsutdanning dersom det foreligger vitenskapelig uredelighet etter forskningsetikkloven i doktorgradsarbeidet. En uttalelse om vitenskapelig uredelighet vil være grunnlag for vedtaket om tvungen avslutning og vil inngå som en del av beslutningsgrunnlaget for avgjørelsen. En uttalelse som konkluderer med vitenskapelig uredelighet (enten fra forskningsinstitusjonen selv eller Redelighetsutvalget) kan påklages til Granskingsutvalget. Dersom institusjonen vedtar tvungen avslutning av doktorgradsutdanningen, kan dette vedtaket klagen inn for departementet. Granskingsutvalgets vurdering av den vitenskapelige uredeligheten vil danne grunnlag for departementets vurdering og endelige vedtak i saken

Vedlegg 1

Mandat for Redelighetsutvalget **Universitetet i Sørøst-Norge og Høgskolen i Innlandet**

Lov om organisering av forskningsetisk arbeid (av 01.05.2017) pålegger forskningsinstitusjonene å opprette et redelighetsutvalg. *Universitetet i Sørøst-Norge (USN) og Høgskolen i Innlandet (HINN) har fra høsten 2017 besluttet å etablere et felles redelighetsutvalg for å styrke utvalgets habilitet, bidra til større grad av kontinuitet i utvalgets arbeid, og således etterleve lovens §3 (Uavhengighet): Komiteer og utvalg oppnevnt med hjemmel i denne loven skal være faglig uavhengige.*

Ansvarsområde

Redelighetsutvalget skal behandle og uttale seg om innmeldte saker som tar opp mulige brudd på anerkjente forskningsetiske normer hvor ansatte ved USN/HINN er involvert.

Ved innmeldte saker skal utvalget alltid ta stilling til, i henhold til § 8 (Uttalelser i uredelighetssaker) følgende:

- a) Om forskeren har opptrådt vitenskapelig uredelig eller ikke
- b) Om det foreligger systemfeil ved institusjonen og
- c) Om det vitenskapelige arbeidet bør korrigeres eller trekkes tilbake.

Redelighetsutvalget kan også i uttalelsen gi en anbefaling om videre oppfølging. En slik anbefaling er ikke bindende for USN/HINN. Det er heller ikke utvalgets tilråding etter bokstav c).

Alle, også personer og organisasjoner utenfor USN/HINN, har rett til å varsle utvalget om slike saker. Dersom utvalgets uttalelser konkluderer med at forskere har brutt anerkjente forskningsetiske normer, kan sanksjoner iverksettes. Uttalelser som konkluderer med at forsker har opptrådt vitenskapelig uredelig, kan påklages av forskeren til Granskingsutvalget (§ 6).

Redelighetsutvalget har et selvstendig ansvar for at sakene blir tilstrekkelig belyst. Utvalgets leder avgjør hva slags informasjon og dokumentasjon som skal innhentes. Når det gjelder saker tilknyttet USN, skal universitets forskningsadministrasjon bistå utvalget i dette arbeidet. Tilsvarende gjelder for forskningsadministrasjonen ved HINN.

Redelighetsutvalget skal sende årlig rapport om virksomheten til styrene ved USN/HINN. Rapporten skal omhandle antall behandlede saker og innholdet i eventuelle uttalelser. Rapporten følger kalenderåret.

Utvalgets sammensetning og virkeperiode

For å sikre en mest mulig uhildet saksbehandling, skal Redelighetsutvalget ha en sammensetning som gjør at det kan opptre uavhengig av den ordinære linjeorganisasjonen ved USN/HINN. Utvalget skal bestå av i alt fem medlemmer med nødvendig kompetanse innen forskning, forskningsetikk og juss. Utvalgets leder skal være ekstern og inneha juridisk kompetanse. USN og HINN stiller med to medlemmer hver som gjenspeiler den faglig bredden ved de to institusjonene. Ph.d.-kandidat må være ett av medlemmene. USN har kandidaten på sin kvote for første tre årsperiode, HINN for perioden deretter. Utvalget skal ha to varamedlemmer, ett fra henholdsvis USN og HINN. Medlemmene, inkludert de to varamedlemmene, oppnevnes for fire år av gangen av rektorene ved USN og HINN. Unntak kan gjøres for ph.d.-kandidatenes representant.

Møtevirksomhet

Redelighetsutvalget avgjør selv møtefrekvens i forhold til fortløpende meldte saker og av andre grunner utvalget selv setter.